

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/230/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812210100
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7812210100.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Jarmily Sopkovej Maximovej vo veci žalobkyne U., s.r.o., so sídlom v Q., U. XX, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingová 4, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná L. P. P. D., so sídlom v Q., v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku 12C 281/2012-105 z 8.12.2014 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobkyňa nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej aj „súd“) rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ktorá jej mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom a rozhodnutím Okresného súdu Rožňava v exekučnom konaní vedenom proti povinnému dlžníkovi I. B. súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 11029/2008 tým, že exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až viac ako po 5 mesiacoch, teda po uplynutí zákonnej lehoty 15 dní, čím reálne ohrozil jej legitímne očakávania na efektívne a účinné vymożenie pohľadávky a vystavil jej oprávnené záujmy riziku insolvenencie a zániku povinného, i zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, čo ovplyvnilo jej ďalšie podnikateľské postupy a spôsobilo neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohla prijať. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jej činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej vychádzala z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur a uplatnila si ju ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. Žalovaná na jej písomnú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v uvedených spojených veciach zmysle § 15 zák. č. 514/2003 Z.z. pozitívne nereagovala. Ďalším výrokom súd návrh žalobkyne na prerušenie konania zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Žalobkyňa v priebehu konania zadala objednávku na spracovanie znaleckého posudku na vyčíslenie výšky vzniknutej škody, v dôsledku skutočností v žalobe opísaných, za ktoré zodpovedá žalovaná.

Znalecký posudok č. 1/2014 evidovaný na Okresnom súde Rožňava pod Spr V 136/14 vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave. Podľa neho majetková ujma vzniknutá žalobkyni je diferencovaná podľa jednotlivých typov žalôb (žaloby označené ako NZP, NP- ako je prejednávaná žaloba a žaloby ZE).

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 5Er 18/2009 bola tomuto súdu dňa 12.1.2009 doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci sp. zn. EX 11029/08 oprávnenej U., s.r.o. proti povinnému I. B., nar. XX.X.XXXX, na základe rozsudku z 21.8.2008 sp. zn. SR 07683/08 Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenskou rozhodcovskou a.s. Okresný súd Rožňava dňa 19.1.2009 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie (poverenie č. 5808 019237).

Súd právne vec posúdil podľa ustanovení § 3, § 5 ods. 1, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, §16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ako aj § 44 ods. 1, 2, § 41 ods. 2 písm. d/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, pretože v konaní nebol preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v označenej exekučnej veci, keď po doručení žiadosti o vykonanie exekúcie dňa 12.1.2009, bolo poverenie vydané dňa 19.1.2009, teda pred uplynutím zákonnej lehoty. Preto sa nezaoberal existenciou majetkovej škody ani naplnením zákonných predpokladov nemajetkovej ujmy a žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnej žalovanej nepriznal náhradu trov konania, pretože si ich neuplatnila.

Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalobkyňa z dôvodov uvedených v ust. § podľa § 205 ods. 2 písm. a/, v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ O.s.p., ako aj podľa § 205 ods. 2 písm c/, a f/ O.s.p. a navrhla zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Vytýkala súdu, že prejednal vec v jej neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. v situácii, ak požiadala o zrušenie pojednávania, uviedla dôležité dôvody a predložila listiny spájané s označenými dôvodmi. Trvala totiž na osobnej účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Poukazom na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a citujúc ust. § 15 O.s.p. namietala, že vo veci rozhodol vylúčený sudca. Pokiaľ súd prejednal za takýchto okolností vec v jej neprítomnosti, odňal jej tým právo konať pred súdom a porušil jej právo na súdnu ochranu, keďže sa nemala možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovanej, ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie, čím došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti konania a práva žalobkyne na súdnu ochranu. Pokiaľ ide o výšku škody, dala vyhotoviť znalecký posudok. Argumentovala, že ak žalovaná nereagovala na výzvu súdu písomne sa vyjadriť k žalobe v zmysle § 114 ods. 3 O.s.p., o žalobe malo byť rozhodnuté podľa § 153b O.s.p. rozsudkom pre zmeškanie, ktorého skutkovým základom sa mal stať ňou tvrdený skutkový stav. Nakoniec vytýkala nepreskúmateľnosť rozhodnutia v časti rozhodovania o skutočnej škode, kedy súd sa zaoberal len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu a ignoroval tvrdenia žalobcu o škode, ktorá vznikla z titulu udržiavania a správy informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií a na poštové a telekomunikačné výdavky. Z rozsudku súdu nie je zrejماً úvaha, na základe ktorej dospel k presvedčeniu, že majetková škoda nevznikla.

Žalovaná bola v odvolacom konaní nečinná.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobkyne bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 28.10.2015 v súlade s § 211 ods. 2 a § 156 ods. 3 O.s.p. a po prejednaní veci v

rozsahu vyplývajúcom z ust. § 213 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

Rozsudok je vecne správny, preto ho odvolací súd podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Žalobkyňa v odvolaní uvádza odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ , c/ a f/ O.s.p., t.j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f/, g/, h/ O.s.p.

Žalobkyňa konkrétne namieta, že postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd pojednával v jej neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p., vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Pod odňatím možnosťou konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci nie sú preto splnené podmienky vyplývajúce z ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Zo zákonného ustanovenia vyplýva, že predpokladom uskutočnenia pojednávania a rozhodnutia v neprítomnosti účastníkov je riadne predvolanie účastníka na pojednávanie, ktorý sa nedostaví a ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania.

Predvolanie na pojednávanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať (§ 115 ods. 2 O.s.p.).

Žalovanej bol rovnopis žaloby doručený 1.2.2013, žalovaná sa k žalobe písomne vyjadrila dňa 15.2.2013, jej písomné vyjadrenie prevzal právny zástupca žalobkyne 18.3.2013.

V prejednáwanej veci z obsahu spisu je preukázané splnenie podmienok pre pojednávanie súdu dňa 8.12.2014 v neprítomnosti účastníkov, preto ak súd vec prejednal a rozhodol na tomto pojednávaní v neprítomnosti účastníkov, neodňal tým žalobkyňi (ani žalovanej) právo konať pred súdom.

Predvolanie na pojednávanie na deň 8.12.2014 bolo doručené žalobkyňi a jej právnomu zástupcovi 28.11.2014, a žalovanej tiež 28.11.2014. Bola tak zachovaná lehota na prípravu pojednávania v zmysle citovaného ustanovenia § 115 ods. 2 O.s.p.

Dňa 5.12.2014 žalobkyňa doručila súdu prvého stupňa žiadosť o zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. V žiadosti uviedla, že jej bolo doručené rozhodnutie o nevyhlásení sudcov Okresného súdu Rožňava z pojednávania a rozhodovania v tejto veci, s ktorým nesúhlasila, preto podala sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky. Navrhla prerušiť

konanie do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky. Neprítomnosť na pojednávaní dňa 8.12.2014 žalovaná písomne ospravedlnila.

Žalobkyňa ani jej právny zástupca sa na pojednávanie dňa 8.12.2014 nedostavili, svoju neúčast' neospravedlnili a keďže súd prvého stupňa nepovažoval žalobkyňou tvrdený dôvod za dôležitý v zmysle ust. § 119 ods. 2 O.s.p., za situácie, že žalovaná sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnila, prejednal vec v neprítomnosti účastníkov. Na tomto pojednávaní oboznámil výsledky prípravy pojednávania a vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou tohto spisu, ako aj oboznámením pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Rožňava a vo veci rozhodol.

Ak sa žalobkyňa ako riadne predvolaná účastníčka na pojednávanie súdu z vlastnej vôle nedostavila ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, sama sa zbavila procesnej možnosti svojimi tvrdeniami, vyjadreniami a navrhovaním, resp. predkladaním dôkazov na súdnom pojednávaní realizovať svoj vplyv na rozhodnutie súdu. Pokiaľ by sa žalobkyňa súdneho pojednávania zúčastnila, mala by možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom i realizovať ďalšie procesné práva spojené s účasťou na pojednávaní, vrátane možnosti vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Zásada kontradiktórnosti konania, ani právo žalobkyne na súdnu ochranu preto porušené neboli.

Z uvedeného je zrejmé, že nebol naplnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., teda postupom súdu, keď vec prejednal v neprítomnosti žalobkyne, nebola jej odňatá možnosť konať pred súdom. Keďže vyjadrenie žalovanej k žalobe bolo súdu doručené, neboli splnené ani podmienky pre rozhodnutie v zmysle ust. § 153b ods. 2 O.s.p. rozsudkom pre zmeškanie.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p. je daný vtedy, ak vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

V prejednávanej veci tento odvolací dôvod nie je naplnený, pretože zákonná sudkyňa nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania tejto veci, o čom bolo právoplatne rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Košiciach z 22.10.2012 č.k. 6NcC/36/2012-13. O sťažnosti žalobkyne proti tomuto uzneseniu Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol uznesením sp. zn. I. ÚS 292/2013-10 tak, že ju odmietol. Správne preto postupoval súd prvého stupňa, ak návrh žalobkyne na prerušenie konania, podaný z dôvodu rozhodovania ústavného súdu o jej sťažnosti, zamietol.

Vo vzťahu k napadnutému výroku o zamietnutí návrhu žalobkyne na prerušenie konania odvolací súd dospel k záveru, že jej odvolacie námietky sú irelevantné. Z obsahu spisu plynie, že žalobkyňa navrhla prerušiť konanie z dôvodu, že na Ústavný súd Slovenskej republiky podala sťažnosť, týkajúcu sa porušenia jej práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a rozhodnutie v predmetnej veci závisí od vyriešenia tejto otázky, ktorá musí byť rozhodnutá ústavným súdom, preto sú v danom prípade splnené podmienky pre prerušenie konania, a to až do doby vydania rozhodnutia ústavného súdu o podanej sťažnosti. Sťažnosť žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 22.10.2012 sp. zn. 6NcC/36/2012-13 bola uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 292/2013-10 odmietnutá. Navyše, o návrhu žalobcu na prerušenie konania z dôvodu, že vo veci rozhodol vylúčený sudca, už rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením z 18.9.2014 sp. zn. 5Co 420/2014-72, keď zrušil uznesenie súdu prvého stupňa o prerušení konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti žalobkyne proti porušovaniu jej základného práva rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CNcC 36/2012. Odvolací súd preto potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí návrhu žalobkyne na prerušenie konania ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p., nakoľko uvádzané dôvody nie sú relevantnými dôvodmi na prerušenie konania.

Aj pokiaľ ide o žalobkyňou namietané odvolacie dôvody v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm.c/ a f/ O.s.p. odvolací súd dospel k záveru, že ani tieto nie sú dané.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil. Rozsudok vo veci nie je ani nepreskúmateľný, ani nebola zistená iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvého stupňa, v zmysle ktorého neboli splnené podmienky zodpovednosti žalovanej za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá mala byť spôsobená žalobkyňou tvrdým nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Rožňava v označenom exekučnom konaní vedenom na tomto súde a nezákonným rozhodnutím vydanom v tomto konaní, z ktorého dôvodu základ nároku nie je daný.

Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k záveru o vylúčení zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím aj s poukazom na príslušné právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav. Nenáležitá je preto námietka žalobkyne o nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti záverov súdu prvého stupňa, na ktorých založil svoje rozhodnutie.

Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynul záver, že Okresný súd Rožňava Ves sa v uvedenom exekučnom konaní nedopustil nesprávneho úradného postupu tým, že nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia v lehote 15 dní od jej doručenia súdu v zmysle ustanovenia § 44 Exekučného poriadku.

Podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu; táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ (notárske zápisnice a vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených - poznámka odvolacieho súdu). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že lehota 15 dní je určená na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v prípade, ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. V ostatných prípadoch, t.j. ak takýto rozpor súd zistí, nie je viazaný lehotou 15 dní, a nie je ani povinný v tom prípade vydať poverenie pre exekútora.

Naopak, v tom prípade musí takúto žiadosť o udelenie poverenia zamietnuť. Určená lehota 15 dní však neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/, a teda ak ide o notárske zápisnice, ktoré obsahujú právny záväzok a ak ide o vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov.

V prejednávanej veci exekučným titulom je práve rozhodcovský rozsudok, z ktorého dôvodu súd nebol viazaný lehotou 15 dní, napriek tomu vo veci rozhodol ešte pred uplynutím tejto lehoty (dňa 12.1.2009 bola doručená žiadosť súdneho exekútora a dňa 19.1.2009 súd vydal poverenie). V jeho konaní preto nemožno vidieť nesprávny úradný postup, ako to namietala žalobkyňa.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Rožňava v označenej exekučnej veci vedenej na tomto súde je vecne správny.

Vzhľadom na správny záver súdu, že v danom prípade nie je daný základ nároku, nebolo povinnosťou súdu skúmať výšku škody a nemajetkovej ujmy a vykonávať v tomto smere dokazovanie. Súd v odôvodnení rozsudku uviedol, z akého dôvodu sa nezaoberal samotnou výškou škody či nemajetkovej ujmy a v tomto smere nie je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné.

Z uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobkyne nedôvodné, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Žalobkyňa nemala úspech v odvolacom konaní, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.), a žalovaná si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila, preto o jej trovách nebolo rozhodnuté (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.